

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/95/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213011304
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7213011304.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a Ing. JUDr. Milana Hušťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2022, v trestnej veci proti obžalovanému ml. A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 17.8.2022 sp. zn. 4T/105/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného ml. A. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 17.8.2022 sp. zn. 4T/105/2013 bol obžalovaný ml. A. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 1.12.2012 v čase okolo 19:30 hod. v C. D. E. F. G. XX pred obytným blokom fyzicky napadol poškodeného H. I., a to tým spôsobom, že ho udrhel päťou do oblasti tváre v dôsledku čoho utrpel pomliaždenie hornej a dolnej pery a sublúxiu (vykývanie) zubov č. 31 (stredný rezák vľavo dolu), č. 32 (bočný rezák vľavo dolu), č. 33 (očný zub vľavo dolu), č. 1 (stredný rezák vpravo dolu), č. 42 (bočný rezák vpravo dolu) a č. 43 (očný zub vpravo dolu) s obvyklou dobou liečenia v trvaní 21 dní a práceneschopnosťou v trvaní 10 dní.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 40/2020 zo dňa 29.6.2020, právoplatným dňa 15.7.2020, ktorým bol podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka a 8 mesiacov, pretože takto uložený trest je dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného H. I., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom J. - C., I. G. XX, prechodne bytom C., E. F. G. XX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný do zápisnice zahlásil odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že sa necíti byť vinným z trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, nakoľko predmetný trestný čin nespáchal. S rozhodnutím Okresného súdu Košice II sa nestotožňuje a považuje ho za nesprávne. Okresný súd Košice II rozhodol nesprávne, na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. V predmetnom trestnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že sa nejedná o trestný čin.

Tvrdenia a obvinenia zo strany poškodeného voči jeho osobe sú vyvrátené výpoveďou svedkyne D. K., ktorá uviedla, že „poškodený strčil do obžalovaného A. B., ktorý spadol na kríky. Otočil sa aj na ňu a udrhel

ju, v dôsledku čoho spadla, a vtedy pribehol obžalovaný, poškodený ho udrel a obžalovaný mu úder vrátil. Na otázku, akým spôsobom presne napadol poškodený obžalovaného odpovedala, že poškodený ho sotil, obžalovaný spadol do kríkov, bolo to hneď na to, ako poškodený udrel ju, a keď sa postavil, vrátil poškodenému úder do oblasti tváre. Prvý napadol poškodený obžalovaného.“

Tvrdenia a obvinenia zo strany poškodeného voči obžalovanému sú vyvrátené aj tvrdeniami svedka L. M., ktorý uviedol, „že videl ako poškodený napadol obžalovaného, ktorý predtým spadol. Poškodený ho udrel päšťou. Udrel aj D. K., a to ešte predtým ako obžalovaného. Obžalovaný mu vrátil úder päšťou do tváre. Svedok si všimol iba jeden úder.“ Ďalej uviedol „že poškodený najprv napadol D. K., potom podišiel k obžalovanému ml. B., sotil ho a udrel päšťou, ten spadol do kríkov a takto konflikt začal.“

I. N. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že „Stál vo vzdialenosti 3-4 brán obďaleč, a videl, ako poškodený zaútočil na obžalovaného, ktorý bránil svedkyňu. Tá v tej chvíli ležala na zemi a plakala. Nevidel presne, akým spôsobom ju bránil, ani presný priebeh úderov lebo sa s kamarátmi z brány presúvali, ani to, ako presne obžalovaný vykryl útok poškodeného.“

Z vyššie uvedeného vyplýva, že pravdivosť výpovede poškodeného je spochybnená svedeckými výpoveďami ostatných svedkov, a teda jeho výpoveď sa javí ako nelogická, nepravdivá a nevierohodná.

Okresný súd pochybil, keďže aj napriek týmto vyššie uvedeným skutočnostiam a napriek výraznému spochybneniu hodnovernosti poškodeného mal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v predmetnej trestnej veci existujú dve skupiny dôkazov. Do prvej skupiny možno zaradiť iba poškodeného H. I..

Do druhej skupiny možno zaradiť obžalovaného A. B., svedkov D. K., F. B., L. M., O. P., D. Q. a svedka N. I..

Okresný súd sa priklonil na stranu obžaloby a nekriticky si osvojil výpoveď poškodeného H. I.. Túto považuje za pravdivú, napriek tomu, že táto skupina nezískala prevahu a nevyvrátila dôkazy produkované druhou skupinou.

V závere písomných dôvodov odvolania obžalovaný navrhol, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a v súlade s § 285 písm. a), b) Tr. por. rozhodol tak, že obžalovaného spod skutku obžaloby oslobodí, alternatívne navrhol, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok vydal prvostupňový súd po zrušení predchádzajúcich rozsudkov totožnej spisovej značky zo dňa 18.01.2017, 10.1.2019 a 24.6.2021 a to uzneseniami Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 7To 68/2017 zo dňa 28.09.2017, sp. zn. 7To 36/2019 zo dňa 30.4.2019 a sp. zn. 7To/75/2021 zo dňa 31.3.2022.

Krajský súd v Košiciach zrušil skoršie prvostupňové rozsudky, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. b) Trestného poriadku, a to najmä z dôvodu, že prvostupňový súd nepostupoval pri hodnotení vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Krajský súd v Košiciach sa stotožnil nielen s dôvodmi odvolania prokurátora a zároveň poukázal na to, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zameril na nepodstatné rozpory vo výpovedi poškodeného, zároveň však precenil výpovede svedkov, ktorí vypovedali v prospech obžalovaného. Z rozhodnutí odvolacieho súdu vyplýva jednoznačný záver o tom, že konanie obžalovaného nie je možné posudzovať podľa ustanovenia § 25 ods. 1 Trestného zákona, ako nutnú obranu. Uvedené odvolací súd zdôvodnil tým, že o nutnú obranu nejde tam, kde už útok fakticky skončil, ako ani tam, kde páchatel reaguje na útok tým spôsobom, že ho odpláca a nie odvracia. V ďalšej časti uznesenia krajský súd poukázal na závery znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a stomatológie, pričom prvostupňovému súdu vytkol, že sa nedostatočne zaoberal charakterom spôsobeného poškodenia zdravia.

Odvolačný súd rozsiahlo opísal skutočnosti, ktoré považuje za rozhodujúce pri posudzovaní spôsobených zranení z hľadiska naplnenia objektívnej stránky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v nadväznosti na ustanovenie § 123 ods. 2 Trestného zákona a v poslednom zrušujúcom uznesení dôrazne poukázal na ustanovenie § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por. a § 327 ods. 1 Tr. por. z uvedeného dôvodu krajský súd reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného považuje za potrebné poukázať na dôkazy, ktoré bez akýchkoľvek pochybností svedčia o vine obžalovaného ml. A. B. tak, ako to je uvedené v napadnutom rozsudku okresného súdu.

Poškodený H. I., v rámci prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní v podstate zhodne popísal priebeh skutku tak, ako sa stal v inkriminovanom období, kde uviedol, kto a akým spôsobom ho fyzicky napadol, pričom na uvedených skutočnostiach zotrval aj pri konfrontácii s obžalovaným ml. A. B. aj na hlavnom pojednávaní.

Poškodený H. I. vypovedal, že vo vchode bloku videl nejakých chlapcov a jedno dievča, ktorí mali pred sebou fľašu pálenky a videl aj to, že dvere pivnice nie sú otvorené. Povedal im, aby odišli von, že je vonku pekné počasie. Na to mu začal jeden z nich nadávať, vybehol za nimi vonku. Vtedy dostal úder do tváre, otočil sa, cúvol dozadu a videl, že to bol niekto malý a silnejší. Vtedy ho niekto udrel a zrazu zbadal, že už medzitým urobili rojnicu, pred ktorou cúval dozadu. Dievča vtedy hrešilo a malo v ruke tzv. boxér, vrátil sa pred bránu, kde nechal tašku a privolať políciu. K tomu, že trestné oznámenie podal na políciu neskôr, vysvetlil tak, že k zubárovi išiel až v pondelok a následne po vyšetrení u zubára podal trestné oznámenie.

Skutočnosť, že poškodený H. I. na hlavnom pojednávaní menej detailne ako v prípravnom konaní opísal skutok, je akceptovateľné, vzhľadom na dlhší časový odstup, nakoľko skutok sa stal 1. 12. 2012. Vo svojej výpovedi však opísal všetky podstatné okolnosti potrebné na rozhodnutie o vine.

Výpoveď poškodeného je objektivizovaná závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgia a stomatológie a taktiež aj výpoveďou znalca na hlavnom pojednávaní. Znalecký posudok, ktorý potvrdzuje zranenia u poškodeného, jeho charakter a mechanizmus vzniku zranení tak, ako to opísal poškodený, t.j. jeden úder päťou do oblasti tváre silnej intenzity. H. I. tým, že neskoro vyhľadal odbornú lekársku pomoc za súčasného jeho zdravotného stavu (mal už vykývané zuby), nezavinil to, že došlo k ublíženiu na zdraví. Tieto závery korešpondujú aj s výpoveďou svedkyne B. R. S., ošetrujúcej stomatologicky poškodeného H. I..

Skutočnosti uvádzané poškodeným H. I. nepriamo potvrdzuje aj člen hliadky policajného zboru B. A. B., ktorý sa ihneď dostavil na miesto činu na základe privolania poškodeného. Ten pri výsluchu uviedol, že pri zákroku na Ladožskej ulici vypýtali od všetkých zainteresovaných osôb doklady totožnosti. Všimol si, že jeden z nich mal v čase kontroly ruku od krvi a on aj povedal, že udrel oznamovateľa, teda poškodeného.

Rozporná výpoveď svedka F. B. rovnako potvrdzuje, že nielen jeho svedectvo, ale aj svedectvo D. Q., O. P., N. I. nemá dôkazný význam, nakoľko všetci v čase skutku stáli vo väčšej vzdialenosti od incidentu, pričom bola už tma a svetelné podmienky neboli dostatočné.

Na druhej strane boli vykonané výsluchy svedkov D. K. a L. M., ktorých výpovede, aj podľa názoru krajského súdu, sú tendenčné a účelové s cieľom vyvinúť obžalovaného zo spáchania skutku. Práve títo svedkovia spolu s obžalovaným ml. A. B. mali mať verbálny konflikt s poškodeným H. I. pred samotným fyzickým incidentom medzi obžalovaným a poškodeným. Tieto výpovede nie sú konzistentné a tiež vo svojej súvislosti rozporné, čo sa týka času, spôsobu útoku postavenia osôb a iných súvislostí o priebehu skutkového deja.

Uvedená skupinka svedkov mala následne po naháňaní zo strany poškodeného ho obstúpiť, pričom poškodený sa začal brániť a pripustil, že mohol niekoho sotiť (svedkyňa D. K.), kedy zo strany obžalovaného došlo k úderu stredne silnej intenzity päťou do oblasti úst a po tomto fyzickom napadnutí práve poškodený z obavy o pokračovanie vo fyzickom napádaní zo strany obžalovaného privolať hliadku polície.

Na základe vyššie uvedených skutočností a na podklade výsledkov vykonaného dokazovania ani krajský súd nemal pochybnosti o tom, že poškodený H. I. vypovedal pravdivo o tom, čo vnímal svojimi zmyslami. Okresný súd nepochybil, pokiaľ na podklade vykonaného dokazovania uznal obžalovaného ml. A. B. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ Tr.zák., po objektívnej stránke. Po stránke subjektívnej obžalovaný konal formou priameho úmyslu v zmysle § 15 ods.1 písm.a/ Tr. zák.

Krajský súd však pri úvahách o uložení trestu obžalovanému ml. A. B. dospel k rovnakému záveru ako okresný súd. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplývajú nové skutočnosti, ktoré neboli známe v čase rozhodovania krajského súdu sp.zn. 7To/75/2021 zo dňa 31.3.2022. Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/40/2020 zo dňa 29.6.2020 bol ml. A. B. uznaný za vinného z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 171 ods.2 Tr.zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Po preskúmaní zbierajúcej sa trestnej činnosti aj krajský súd zistil, že vo vzťahu k vyššie uvedenému trestnému rozkazu v prejednávanej príhode boli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu, resp. na upustenie od uloženia súhrnného trestu. Skutok, ktorý je predmetom tohto trestného stíhania obžalovaný spáchal skôr, t.j. dňa 01.12.2012, t.j. skôr ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/40/2020 zo dňa 29.6.2020.

Trestná sadzba pre súdený skutok prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. je v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je v zmysle § 364 ods. 1 Tr.zák. v rozmedzí 0 mesiacov až 3 roky. Trestná sadzba za najprísnejší trestný čin v konaní vedenom pod sp.zn. 5T/40/2020 pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. je v rozmedzí 0 – 5 rokov.

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, dĺžku konania v predmetnej trestnej veci aj krajský súd považuje predchádzajúci trest za primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti, a preto v súlade s ustanovením § 44 Tr. zák. správne okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu.

Správne okresný súd rozhodol, pokiaľ poškodeného H. I. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces v zmysle § 288 ods. 1 Tr.por., nakoľko na rozhodnutie o povinnosti o náhrade škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a značne by ho predĺžilo.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.